

טוראי

גדעון רוזנטל

נפל ט"ו בתשרי תשל"ד (11.10.1973)
בן 23 בנופלו

חיל שריון

גדעון, בן לאה וחנן, נולד ביום ג' בתמוז תש"י (4.7.1950) בתל-אביב. הוא למד בבית-הספר היסודי על-שם א"ד גורדון ואחרי-כן המשיך את לימודיו בבית-הספר התיכון "תיכון חדש" בתל-אביב. גידי, כפי שכינהו בני משפחתו וידידיו, החל את דרכו כנער תל-אביבי רגיל. הוא גדל יתום מאב, לאחר שאביו נפטר עשרה ימים אחרי לידתו, ואמו לא נשאה שנית. ילדותו עברה עליו ללא זעזועים רבים וללא ציונים מיוחדים. מגיל צעיר התעניין מאוד בכל הקשור באמנות. הוא הרבה לקרוא, בעיקר ספרי שירה ומחזות. לימים החל בעצמו 'חוטא' בכתיבה. תחילה לא היו אלה 'חטאי נעורים' רגילים של נער מתבגר, אך במשך הזמן, לאחר שלא זנח במשך השנים את עיסוקיו אלה, החלו ידידיו שמים לב לאיכות הגבוהה של השירים שכתב והיו שחזו לו עתיד בתחום האמנויות. יחד עם זאת גידי היה רחוק מדמותה של 'תולעת ספרים' שראשה בעננים. מגיל עשר היה חבר פעיל בתנועת "השומר הצעיר" והקדיש שעות רבות מזמנו הפנוי לפעילות בקן, הוא ארגן פעולות, תכנן וכתב מערכי הדרכה והשתתף בכל השמחות. לקראת גיוסו לשירות בצה"ל הצטרף לאחד מגרעיני התנועה. גדעון גויס לצה"ל בסוף ספטמבר 1968 והוצב לנח"ל המוצנח. לאחר הטירונות הוצב לשל"ת במחוז לכיש. כעבור תקופה קצרה יחסית מונה מדריך בתנועה. כחודשיים לפני תום שירותו הסדיר עבר הסבה לחיל השריון. במסגרת הסבה זו עבר קורס יסוד במקצועות השריון והשתלם כתותחן טנק.

לאחר השחרור נרשם ללימודים באוניברסיטת תל-אביב, בחוג לתיאטרון, והחל מממש את הכישרונות הרבים שניחן בהם. באותה תקופה החלה אישיותו מתגבשת גם מבחינה פוליטית. הוא החל מתבטא בחריפות נגד המלחמה והצטרף לפעילות של תנועות השמאל, כמו "תכלת-אדום" ו"מוקד". הוא החל משחק, מקריין ואף כותב בעצמו. בעיקר תרגם שירה וכן כתב דברי שירה. עד כשנה לפני נפילתו היה חבר קיבוץ בית-קמה. בקיבוץ עבד בענף הרפת ובזמן עסק בפעילות תרבותית ענפה. במלחמת יום-הכיפורים השתתף גידי בקרבות הבלימה ברמת הגולן ובקרבות הפריצה אל תוך המובלעת הסורית. ביום ט"ו בתשרי תשל"ד (11.10.1973) כאשר הסתערה יחידתו על הכפר הסורי חאן-ארנבה, נפגע הטנק שלו והוא נאלץ לנטוש אותו. בדרכו חזרה אל כוחותינו, נתקל במארב של חיילים סורים ונהרג בחילופי האש. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בקרית-שאול. השאיר אחריו אם, אחות ואח. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי.

החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב הפיק לזכרו הצגה בשם "המוות בקצות מחשבותי מקנן"; לאחר מותו יצא לאור ונמכר במספר מהדורות הספר "הה ברברה, איזו זנות המלחמה", שבו תרגומים משלו לשירי ז'אק פרור, החיפושיות, ברטולד ברכט ואחרים וכן שירים שכתב; כמו כן הופיע שירו "האהבה פנים רבות לה" בתקליטו של אריק איינשטיין, הנושא את שם השיר.